

**KONFERENCIA AZ EURÓPAI UNIÓHOZ
TÖRTÉNŐ CSATLAKOZÁSRÓL
– MONTENEGRÓ –**

**Brüsszel, 2026. június 12.
(OR. en)**

AD 26/26

LIMITE

CONF-ME 15

CSATLAKOZÁSI DOKUMENTUM

Tárgy: Az Európai Unió közös álláspontja
– 2. fejezet: A munkavállalók szabad mozgása

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZÖS ÁLLÁSPONTJA

2. tárgyalási fejezet: A munkavállalók szabad mozgása

Az Európai Unió ezen álláspontja a Montenegróval tartandó csatlakozási konferenciára kidolgozott általános álláspontján (AD 23/12 CONF-ME 2) alapul, és megfelel az abban jóváhagyott tárgyalási alapelveknek, különösen az alábbiaknak:

- a felek bármelyike által a tárgyalások valamely fejezetére vonatkozóan kifejtett nézetek nem befolyásolhatják az egyéb fejezetekkel kapcsolatban kialakítandó álláspontot,
- a tárgyalások folyamán a sorban megvizsgálandó fejezetekre vonatkozóan elért – akár részleges – megállapodások mindaddig nem tekinthetők véglegesnek, amíg átfogó megállapodás nem születik,
- valamint megfelel a tárgyalási keret 24., 28., 41. és 44. pontjában meghatározott követelményeknek.

Az EU ösztönzi Montenegrót jogszabályai uniós vívmányokkal való összehangolásának, valamint a vívmányok hatékony alkalmazásának és végrehajtásának folytatására, és általánosságban arra, hogy már a csatlakozást megelőzően dolgozzon ki az EU-éhoz a lehető legközelebb álló szakpolitikákat és eszközöket.

Az EU nyugtázza, hogy Montenegró az AD 22/14 ADD 1 CONF-ME 17 és az AD 9/26 CONF-ME 8 tárgyalási álláspontjában elfogadja a 2. fejezet alá tartozó uniós vívmányokat a 2026. március 30-án hatályos formájukban, valamint azt, hogy Montenegró kijelenti, hogy az Európai Unióhoz való csatlakozásának időpontjára készen fog állni azok végrehajtására.

A munkaerőpiachoz való hozzáférés

Az EU nyugtázza, hogy Montenegró összehangolta nemzeti jogszabályait egyrészt az Európai Unió működéséről szóló szerződés 45. cikkével, amely az uniós tagállamok állampolgárai és azok családtagjai számára biztosítandó egyenlő bánásmódról rendelkezik a foglalkoztatáshoz való hozzáférés, a javadalmazás és az egyéb munkafeltételek tekintetében, másrészt a 2004/38/EK irányelvvel, a 2014/54/EU irányelvvel és a 492/2011/EU rendelettel. Az EU nyugtázza, hogy Montenegró az idegenrendészeti törvény módosításainak elfogadásával az Unióhoz való csatlakozás időpontjára megszüntet minden, állampolgárságon alapuló korlátozást az uniós tagállamok állampolgárainak munkaerőpiaci hozzáférése tekintetében, egyenlő bánásmódot biztosítva a foglalkoztatáshoz való hozzáférést illetően, és a kísérő családtagok jogait is belefoglalva a törvénybe. Az EU nyugtázza továbbá, hogy a munkaügyi törvény legutóbbi módosításai egyenlő bánásmódról rendelkeznek a foglalkoztatás, a javadalmazás és az egyéb munkafeltételek terén. Az összehangolt nemzeti jogszabályok Montenegró uniós csatlakozásának időpontjától kezdve lesznek alkalmazandók. Az EU elvárja Montenegrótól annak biztosítását, hogy egyetlen új vagy meglévő nemzeti jogszabály se legyen potenciálisan ellentétes a 492/2011/EU rendelettel, lehetővé téve ezáltal az említett rendeletnek a csatlakozás időpontjától történő teljes körű végrehajtását.

Az EU nyugtázza, hogy Montenegró az emberi jogok és szabadságok védelmével foglalkozó intézményt jelölte ki azon nemzeti szervként, amelynek feladata, hogy előmozdítsa, elemezze, támogassa és nyomon kövesse az uniós munkavállalókkal és azok családtagjaival szembeni – az állampolgárság alapján történő megkülönböztetéstől, valamint a szabad mozgáshoz való joguk indokolatlan korlátozásától vagy akadályozásától mentes – egyenlő bánásmódot. Az EU elvárja Montenegrótól annak biztosítását, hogy a szerv a 2014/54/EU irányelvvel összhangban rendelkezzen a megfelelő hatáskörökkel, valamint elegendő kapacitással ahhoz, hogy teljesítse küldetését.

Az EU nyugtázza, hogy a köztisztviselőkről és az állami alkalmazottakról szóló törvény – az EUMSZ 45. cikkének (4) bekezdésével és az Európai Unió Bíróságának alkalmazandó ítélkezési gyakorlatával összhangban – a montenegrói állampolgárok számára biztosított feltételekkel azonos feltételek mellett biztosítja az uniós tagállamok állampolgárai számára a közszolgáltatásban való foglalkoztatáshoz való jogot.

Az EU nyugtázza az önkéntes nyugdíjalapokról szóló törvény elfogadását, amely összhangban áll a kiegészítő nyugdíjjogosultságokra vonatkozó uniós vívmányokkal.

Az EU úgy véli, hogy Montenegró esetében a 492/2011/EU rendelet 1–6. cikke tekintetében a Bulgáriára, a Cseh Köztársaságra, Észtországra, Horvátországra, Lengyelországra, Lettországra, Litvániára, Magyarországra, Romániára, Szlovákiára és Szlovéniára alkalmazott átmeneti intézkedésekhez hasonló átmeneti intézkedésekre van szükség. Ezek az átmeneti intézkedések a munkavállalóknak az EUMSZ 45. cikkében és a 492/2011/EU rendelet 1–6. cikkében meghatározottak szerinti szabad mozgására, valamint a munkavállalók ideiglenes mozgásával járó szolgáltatásnyújtásnak az EUMSZ 56. cikkének első bekezdésében és a 96/71/EK irányelv 1. cikkében meghatározottak szerinti szabadságára fognak vonatkozni. Értelemszerűen hasonló határidőket, eljárásokat, mechanizmusokat és feltételeket fognak tartalmazni, mint az új tagállamok 2004-ben, 2007-ben és 2013-ban az Unióhoz történt csatlakozásakor a csatlakozási szerződéseknek a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó átmeneti rendelkezései.

Az EU azonban hangsúlyozza, hogy a montenegrói állampolgárok és családtagjaik semmiképpen nem részesülhetnek kedvezőtlenebb bánásmódban, mint az uniós vívmányok alapján meglévő jogait gyakorló harmadik országbeli állampolgárok.

EURES

Az EU nyugtázza, hogy Montenegró elfogadott egy, a foglalkoztatási szolgálatok európai hálózatára (EURES) vonatkozó célzott cselekvési tervet (2025–2028), és megkezdte a kulcsfontosságú tevékenységek végrehajtását, nevezetesen munkacsoportokat állított fel, elindította a készségek, kompetenciák, képesítések és foglalkozások európai osztályozásának (ESCO) folyamatát, megerősítette a humán erőforrás-kapacitásokat, és megtette a kezdeti informatikai előkészületeket.

Az EU elvárja Montenegrótól annak biztosítását, hogy egyetlen új vagy meglévő nemzeti jogszabály se legyen potenciálisan ellentétes az (EU) 2016/589 rendelettel (EURES-rendelet), valamint az (EU) 2017/1255, az (EU) 2018/170, az (EU) 2017/1257, az (EU) 2017/1256, az (EU) 2018/1020 és az (EU) 2018/2021 bizottsági végrehajtási határozattal, lehetővé téve ezáltal az EURES teljes körű működését a csatlakozás időpontjától kezdődően.

Az EU üdvözli a Nemzeti Foglalkoztatási Hivatal – mint az EURES irányításáért felelős kulcsfontosságú intézmény – szervezete és működése terén elért eredményeket. Az EU elvárja Montenegrótól, hogy a csatlakozás időpontjáig hajtsa végre az összes szükséges technikai, szervezeti és adminisztratív jellegű módosítást, beleértve az EURES-tanácsadóknak és a Nemzeti Foglalkoztatási Hivatalon belül működő nemzeti koordinációs iroda személyzetének a kinevezését és képzését. Emellett informatikai fejlesztéseket kell végrehajtani annak érdekében, hogy Montenegró a csatlakozás időpontjára teljes mértékben részt tudjon venni az EURES-hálózatban.

A szociális biztonsági rendszerek koordinálása

Az EU nyugtázza a montenegrói szociális biztonsági rendszerek koordinálására vonatkozó cselekvési terv (2026–2028) elfogadását, mely terv célja, hogy egyértelmű intézményi struktúrát hozzon létre, és megerősítse az uniós vívmányok végrehajtásához szükséges közigazgatási és pénzügyi kapacitásokat, különös tekintettel Montenegrónak a szociális biztonságra vonatkozó információk elektronikus adatcseréjében (EESSI) való részvételére.

Az EU elvárja Montenegrótól annak biztosítását, hogy egyetlen új vagy meglévő nemzeti jogszabály se legyen ellentétes a 883/2004/EK, a 987/2009/EK és az 1231/2010/EU rendelettel, lehetővé téve ezáltal a szociális biztonsági rendszereknek a csatlakozás időpontjától történő működőképes koordinálását.

Az EU nyugtázza, hogy Montenegró 26 kétoldalú megállapodáson – köztük 16, uniós tagállammal kötött megállapodáson – alapuló funkcionális intézményi kerettel rendelkezik a szociális biztonság területén folytatott nemzetközi koordinációhoz. Ezek a megállapodások adminisztratív eljárásokról, szakosodott szervezeti egységekről, valamint a határokon átnyúló adatcseréhez és a szociális biztonság különböző területein szerzett jogosultságok elszámolásához szükséges operatív szakértelemről rendelkeznek.

Az EU elvárja Montenegrótól, hogy a csatlakozás időpontjáig folytassa az elektronikus adatcseréhez szükséges informatikai megoldások bevezetését, a tisztviselők EESSI-környezetben való munkavégzésre történő kiképzését, valamint a részt vevő intézmények szerepkörének és feladatainak a meghatározását.

Az EU hangsúlyozza, hogy Montenegrónak tovább kell erősítenie az illetékes hatóságok ahhoz szükséges közigazgatási, technikai és pénzügyi kapacitásait és erőforrásait, hogy az ország az Európai Unióhoz való csatlakozásának időpontjára teljeskörűen és megfelelően tudja alkalmazni a szociális biztonsági rendszerek koordinálására vonatkozó uniós vívmányokat, különös tekintettel a szociális biztonságra vonatkozó információk elektronikus adatszéréjéhez (EESSI) való hozzáféréshez és az EESSI működtetéséhez szükséges technikai és szervezeti képességekre.

Európai egészségbiztosítási kártya

Az EU nyugtázza, hogy az európai egészségbiztosítási kártya bevezetésére készülve Montenegro hatásvizsgálatot végzett, és az európai egészségbiztosítási kártyát belefoglalta a montenegrói szociális biztonsági rendszerek koordinálására vonatkozó cselekvési tervbe (2026–2028), továbbá létrehozta a jogi keretet, valamint kialakította az intézményi és közigazgatási kapacitásokat, beleértve a nemzetközi egészségbiztosítás szervezeti struktúráit is, mégpedig a Montenegrói Egészségbiztosítási Alapon belüli rendszeresített és betöltött álláshelyekkel. A hatékony végrehajtás és a működési készenlét biztosítása érdekében folyamatban vannak a közigazgatási, szervezeti és informatikai kapacitások megerősítésére irányuló tevékenységek.

Az EU elvárja, hogy Montenegro tovább javítsa a meglévő integrált egészségügyi információs rendszert, és azt hozzáigazítsa az európai egészségbiztosítási kártya kibocsátásához és alkalmazásához.

Az EU hangsúlyozza: Montenegrónak biztosítania kell, hogy a Montenegrói Egészségbiztosítási Alap egyfelől megfelelő technikai kapacitásokkal rendelkezzen a szükséges infrastruktúrát, a hatékony adatkezelést és az információs rendszer digitalizálását illetően, másfelől pedig közigazgatási erőforrásokkal a szervezeti felépítés, a belső munkafolyamatok, a képzés és fejlesztés, valamint a személyzeti létszám tekintetében.

Az EU elvárja Montenegrotól, hogy a csatlakozás időpontjáig biztosítson megfelelő költségvetés-allokációt, és végezzen alapos költségértékeléseket a jövőbeli visszatérítések tekintetében.

Az EU elvárja Montenegrótól annak biztosítását, hogy a csatlakozás időpontjára egyetlen új vagy meglévő nemzeti jogszabály se legyen potenciálisan ellentétes az európai egészségbiztosítási kártyára vonatkozó releváns jogi rendelkezésekkel, mindenekelőtt a következőkkel: az európai egészségbiztosítási kártyáról szóló, 2009. június 12-i S1. határozat és az európai egészségbiztosítási kártyára vonatkozó technikai előírásokról szóló, 2009. június 12-i S2. határozat.

Munkaügyi felügyelőség

Az EU nyugtázza a Montenegrói Munkaügyi Felügyeleti Hivatal intézményi, humán és technikai kapacitásainak megerősítésére irányuló montenegrói erőfeszítéseket, a Munkaügyi Felügyeleti Hivatal kapacitásainak megerősítésére irányuló cselekvési terv (2025–2027) elfogadását is beleértve. Az EU elvárja Montenegrótól, hogy a cselekvési tervvel összhangban vegyen fel további munkaügyi felügyelőket.

Az EU elvárja Montenegrótól annak biztosítását, hogy egyetlen új vagy meglévő nemzeti jogszabály se legyen potenciálisan ellentétes az Európai Munkaügyi Hatóság létrehozásáról szóló (EU) 2019/1149 rendelettel, lehetővé téve ezáltal az említett rendeletnek a csatlakozás napjától történő végrehajtását.

Az EU elvárja Montenegrótól annak biztosítását, hogy az Európai Munkaügyi Hatósággal együttműködni és azt támogatni hivatott szervezetek a csatlakozás időpontjára elegendő technikai kapacitással, valamint kellő képzettséggel és elegendő személyzettel rendelkezzenek az Európai Munkaügyi Hatóságról szóló rendelet 4. cikkében meghatározott konkrét feladatok ellátásához, valamint a kinevezési struktúrák lefedéséhez (a 17. cikkben meghatározott igazgatótanács tagja és póttagja, valamint a 32. cikk alapján kijelölt nemzeti összekötő tisztviselő). Az EU felszólítja Montenegrót, hogy – többek között harmadik országok kiküldetésben lévő állampolgárai számára is – mozdítsa elő a méltányos munkaerő-mobilitást. Az EU elvárja Montenegrótól, hogy szorosan működjön együtt az Európai Munkaügyi Hatósággal.

A fentiekre tekintettel az EU megállapítja, hogy a munkaerőpiachoz való hozzáférést, az EURES-t, a szociális biztonsági rendszerek koordinálását és az európai egészségbiztosítási kártyát illetően teljesültek az EU közös álláspontjában (AD 25/17 CONF-ME 10) szereplő tárgyalási zárókritérium szerinti követelmények.

A fentiekre tekintettel az EU megállapítja, hogy jelenleg ez a fejezet nem igényel további tárgyalásokat.

A tárgyalások során továbbra is folytatódik a jogszabályoknak az uniós vívmányokkal való összehangolásában és azok végrehajtásában elért előrehaladás nyomon követése. Az EU hangsúlyozza, hogy kiemelt figyelmet szentel majd minden egyes fent említett kérdés nyomon követésének annak érdekében, hogy meggyőződjön Montenegró közigazgatási kapacitásának meglétéről, az országnak az e fejezet körébe tartozó uniós vívmányok érvényre juttatására és végrehajtására vonatkozó képességéről, valamint a jogszabályi összehangolás lezárásáról. Kiemelt figyelmet kell fordítani az e fejezet és a többi tárgyalási fejezet közötti kapcsolatokra. Montenegró jogszabályainak az uniós vívmányokkal való összhangja és az ország végrehajtási kapacitása csak a tárgyalások későbbi szakaszában értékelhető véglegesen. Az EU felkéri Montenegrot, hogy – az EU részéről a tárgyalások céljára esetlegesen kért és Montenegró által a konferencián nyújtandó tájékoztatás mellett – rendszeresen adjon részletes írásbeli tájékoztatást a Stabilizációs és Társulási Tanács számára az uniós vívmányok végrehajtása és a közigazgatási kapacitásának megerősítése terén elért eredményekről.

A fenti megfontolásokra figyelemmel az EU szükség esetén megfelelő időpontban visszatér ehhez a fejezethez.

Az EU nyugtázza, hogy Montenegró az AD 22/14 ADD 1 CONF-ME 17 és az AD 9/26 CONF-ME 8 tárgyalási álláspontjában elfogadja a 2. fejezet alá tartozó uniós vívmányokat a 2026. március 30-án hatályos formájukban. Az EU nyugtázza továbbá, hogy Montenegró kijelentette: folytatni fogja az uniós vívmányokkal való összehangolás folyamatát, és az Európai Unióhoz való csatlakozásának időpontjára készen fog állni azok végrehajtására.

Emellett az Unió emlékeztet arra, hogy 2026. március 30. és a tárgyalások lezárásának időpontja között az uniós vívmányok bővíthetnek.

X. MELLÉKLET

A csatlakozási okmány XX. cikkében említett lista: átmeneti intézkedések

X. A SZEMÉLYEK SZABAD MOZGÁSA

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés

31996 L 0071: Az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve (1996. december 16.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (HL L 18., 1997.1.21., 1. o.).

32004 L 0038: Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről ([HL L 158., 2004.4.30., 77. o.](#)).

32011 R 0492: Az Európai Parlament és a Tanács 492/2011/EU rendelete (2011. április 5.) a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról ([HL L 141., 2011.5.27., 1. o.](#)).

1. A munkavállalók szabad mozgásával és a 96/71/EK irányelv 1. cikkében meghatározott, a munkavállalók ideiglenes mozgásával járó szolgáltatások nyújtásának szabadságával összefüggésben az EUMSZ 45. cikkét és 56. cikkének első bekezdését egyrésztől Montenegró, másrésztől valamennyi jelenlegi tagállam között kizárólag a 2–13. pontban foglalt átmeneti rendelkezésekre is figyelemmel kell teljes mértékben alkalmazni.

2. A 492/2011/EU rendelet 1–6. cikkétől eltérve, a csatlakozás időpontját követő négyéves időszak végéig a jelenlegi tagállamok nemzeti jogszabályaikban foglalt rendelkezéseket vagy kétoldalú megállapodásokból fakadó rendelkezéseket alkalmazhatnak a montenegrói állampolgárok területükön való munkavállalási jogosultságára. A tagállamok a csatlakozás időpontja előtt értesítik a Bizottságot arról, hogy alkalmazni fognak-e ilyen rendelkezéseket a montenegrói állampolgárok tekintetében. E rendelkezések alkalmazását a jelenlegi tagállamok – a 3. pontban meghatározott eljárással összhangban – a csatlakozás időpontját követő hétéves időszak végéig fenntarthatják. A fent említett értesítés hiányában az érintett jelenlegi tagállamokban a montenegrói állampolgárok tekintetében a 492/2011/EU rendelet 1–6. cikkét kell alkalmazni.

Azok a montenegrói állampolgárok, akik a csatlakozás időpontjában jogszerűen vállalnak munkát valamely jelenlegi tagállamban, és megszakítás nélkül legalább 12 hónapig munkavállalóként lehetnek jelen az adott tagállamban, jogosultak munkát vállalni ebben a tagállamban, de a nemzeti jogszabályaikban foglalt rendelkezéseket alkalmazó egyéb tagállamokban nem.

Azok a montenegrói állampolgárok, akik a csatlakozás időpontját követően a jelenlegi tagállamok valamelyikében megszakítás nélkül legalább 12 hónapig munkavállalóként lehetnek jelen, jogosultak munkát vállalni ebben a tagállamban, de a nemzeti jogszabályaikban foglalt rendelkezéseket alkalmazó egyéb tagállamokban nem.

Azok a második és harmadik bekezdésben említett montenegrói állampolgárok, akik az adott jelenlegi tagállam munkaerőpiacát önszántukból elhagyják, elvesztik az említett bekezdésekben foglalt jogait, feltéve, hogy ez a tagállam nemzeti jogszabályokban foglalt rendelkezéseket alkalmaz.

A második és harmadik bekezdésben említett jogok nem illetik meg a nemzeti jogszabályokban foglalt rendelkezéseket alkalmazó valamely jelenlegi tagállamban jogszerűen munkát vállaló azon montenegrói állampolgárokat, akik e tagállamban 12 hónapnál rövidebb ideig jogosultak munkát vállalni.

3. A csatlakozás időpontját követő négyéves időszak vége előtt a Tanács, a Bizottság jelentése alapján, felülvizsgálja a 2. pontban meghatározott átmeneti rendelkezések érvényesülését.

E felülvizsgálat befejeztével, és legkésőbb a csatlakozás időpontját követő négyéves időszak végéig, azok a jelenlegi tagállamok, amelyek a második pont értelmében úgy határoztak, hogy nemzeti jogszabályaikban foglalt rendelkezéseket vagy kétoldalú megállapodásokból fakadó rendelkezéseket alkalmaznak, értesítik a Bizottságot arról, hogy fenntartják-e ezeket a rendelkezéseket a csatlakozás időpontját követő hétéves időszak végéig. Ilyen értesítés hiányában az érintett jelenlegi tagállamokban a montenegrói állampolgárok tekintetében a 492/2011/EU rendelet 1–6. cikkét kell alkalmazni.

4. Montenegró kérelmére a csatlakozás időpontjától számított kilencéves időszak alatt bármikor végezhető egy további felülvizsgálat. A 3. pontban említett eljárást kell alkalmazni, és azt Montenegró kérelmének kézhezvételétől számított hat hónapon belül le kell folytatni.

5. Az a tagállam, amely a 2. pontban említett hétéves időszak végéig fenntartja a nemzeti jogszabályaiban foglalt rendelkezések vagy kétoldalú megállapodásokból fakadó rendelkezések alkalmazását, amennyiben munkaerőpiacának súlyos zavara alakul ki, vagy ennek kialakulása fenyeget, a Bizottság értesítését követően, a csatlakozás időpontját követő kilencéves időszak végéig alkalmazhatja ezeket a rendelkezéseket. Ilyen értesítés hiányában az érintett jelenlegi tagállamban a montenegrói állampolgárok tekintetében a 492/2011/EU rendelet 1–6. cikkét kell alkalmazni.

6. A csatlakozás időpontját követő kilencéves időszak végéig azok a tagállamok, amelyekben a 2., 3., 4., 5., illetve 11. pont értelmében a montenegrói állampolgárokra a 492/2011/EU rendelet 1–6. cikkét kell alkalmazni, és amelyek ebben az időszakban a munkavállalás figyelemmel kísérése céljából a montenegrói állampolgárok részére munkavállalási engedélyt adnak ki, azt mérlegelés nélkül kötelesek kiadni.
7. Amennyiben egy, a 2., 3., 4., 5., illetve 11. pont értelmében a montenegrói állampolgárokra a 492/2011/EU rendelet 1–6. cikkét alkalmazó tagállam munkaerőpiacán olyan zavarok lépnek fel vagy olyan zavarok bekövetkezése várható, amelyek komolyan veszélyeztethetik az életszínvonalat, a közszolgáltatásokat (például a lakhatást, az egészségügyi ellátást vagy a szociális biztonságot) vagy a foglalkoztatottságot egy adott régióban vagy egy adott szakma tekintetében, az említett tagállam a csatlakozás időpontját követő kilencéves időszak végéig az e pont második és harmadik bekezdésében meghatározott eljárásokhoz folyamodhat.

Az első bekezdésben említett tagállam tájékoztatja erről a Bizottságot és a többi tagállamot, és rendelkezésükre bocsát minden olyan releváns információt, amelyek alátámasztják a szóban forgó eljárások alkalmazását. A tagállam ezen információk alapján kérheti a Bizottságtól, hogy az adott régióban vagy az adott szakma tekintetében a rendes állapot helyreállítása érdekében részben vagy egészben függessze fel a 492/2011/EU rendelet 1–6. cikkének alkalmazását. A Bizottság a kérelem kézhezvételétől számított két héten belül határozatot fogad el a felfüggesztésről, valamint annak időtartamáról és alkalmazási köréről, és határozatáról értesíti a Tanácsot. A Bizottság határozatának meghozatalát követő két héten belül bármely tagállam kérheti a Tanácstól a határozat megsemmisítését vagy módosítását. A Tanács az ilyen kérésről két héten belül, minősített többséggel határoz.

Az első bekezdésben említett tagállam sürgős és kivételes esetekben maga is felfüggesztheti a 492/2011/EU rendelet 1–6. cikkének alkalmazását, amiről utólag indokolással ellátott értesítést küld a Bizottságnak.

8. Amíg a fenti 2., 3., 4., 5. és 7. pont értelmében a 492/2011/EU rendelet 1–6. cikkének alkalmazása felfüggesztés alatt áll, Montenegróban a jelenlegi tagállamok állampolgáira, illetve a jelenlegi tagállamokban a montenegrói állampolgárokra a 2004/38/EK irányelv 23. cikkét az alábbi feltételekkel kell alkalmazni a munkavállaló családtagjainak¹ munkavállalási joga tekintetében:

- a munkavállaló házastársa, valamint 21 éven aluli vagy eltartott leszármazottaik, akik a csatlakozás időpontjában a munkavállalóval együtt jogszerűen a tagállam területén laknak, a csatlakozás után azonnal jogosultak munkát vállalni az érintett tagállamban. Ez nem vonatkozik a munkavállaló családtagjaira abban az esetben, ha a munkavállaló 12 hónapnál rövidebb ideig jogosult munkát vállalni az adott tagállamban,
- a munkavállaló házastársa, valamint 21 éven aluli vagy eltartott leszármazottaik, akik a csatlakozás időpontját követő időpontban, de a nemzeti jogszabályokban foglalt rendelkezések alkalmazásának ideje alatt a munkavállalóval együtt jogszerűen a tagállam területén laknak, akkor jogosultak munkát vállalni az adott tagállamban, ha legalább 18 hónapig jogszerűen az adott tagállamban laknak, illetve – ha az a korábbi – a csatlakozás időpontját követő harmadik évtől kezdve.

A fenti rendelkezések nem érintik a nemzeti jogszabályokban foglalt vagy kétoldalú megállapodásokból fakadó kedvezőbb rendelkezéseket.

---

¹ A 2004/38/EK irányelv 2. cikkének (2) bekezdésében és 3. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint.

9. Amennyiben a 2004/38/EK irányelv rendelkezései átmenetik a tagállami munkavállalók és családtagjaik Közösségen belüli mozgására és tartózkodására vonatkozó korlátozások eltörléséről szóló, 1968. október 15-i 68/360/EGK tanácsi irányelv² rendelkezéseit, és nem választhatók el a 492/2011/EU rendelet azon rendelkezéseitől, amelyek alkalmazását a 2., 3., 4. és 5., valamint a 7. és 8. pontban foglaltak értelmében elhalasztják, Montenegró és a jelenlegi tagállamok a 2., 3., 4. és 5., valamint a 7. és 8. pont alkalmazásához szükséges mértékben eltérhetnek ezektől a rendelkezésektől.
10. Amennyiben a fenti átmeneti rendelkezések értelmében egy jelenlegi tagállam nemzeti jogszabályokban foglalt rendelkezéseket vagy kétoldalú megállapodásokból fakadó rendelkezéseket alkalmaz, Montenegró az érintett tagállam vagy tagállamok vonatkozásában ezekkel egyenértékű rendelkezéseket tarthat hatályban.
11. Bármely jelenlegi tagállam, amely a 2., 3., 4. és 5., valamint a 7., 8. és 9. pont értelmében a nemzeti jogszabályaiban foglalt rendelkezéseket alkalmaz, a nemzeti joga alapján a személyek mozgásának a csatlakozás időpontjában létezőnél nagyobb szabadságát biztosító szabályokat vezethet be, beleértve a teljes munkavállalási szabadságot. Bármely, a nemzeti jogszabályaiban foglalt rendelkezéseket alkalmazó tagállam bármikor úgy határozhat, hogy ezek helyett a 492/2011/EU rendelet 1–6. cikkét alkalmazza. Erről a határozatról értesíteni kell a Bizottságot.
12. Németország, Hollandia, illetve Ausztria a munkaerőpiacukon bizonyos régiókban a 96/71/EK irányelv 1. cikke szerinti transznacionális szolgáltatásnyújtásokból eredően egyes érzékeny szolgáltatási ágazatokban fellépő vagy ezen ágazatokat fenyegető súlyos zavarok esetében, ameddig a montenegrói munkavállalók szabad mozgására a fenti átmeneti rendelkezések értelmében a nemzeti jogszabályaiban vagy kétoldalú megállapodásokban foglalt rendelkezéseket alkalmazza, a Bizottság értesítését követően eltérhet az EUMSZ 56. cikkének első bekezdésében foglaltaktól, annak érdekében, hogy a Montenegróban letelepedett társaságok által nyújtott szolgáltatások körében korlátozza azon munkavállalók ideiglenes mozgását, akik munkavégzésre való jogosultságára Németországban, Hollandiában, illetve Ausztriában a nemzeti jogszabályokat kell alkalmazni.

---

² [HL L 257., 1968.10.19., 13. o.](#) A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal ([HL L 236., 2003.9.23., 33. o.](#)) módosított, és a 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel ([HL L 158., 2004.4.30., 77. o.](#)) 2006. április 30-tól hatályon kívül helyezett irányelv.

Ez az eltérés az alább felsorolt szolgáltatási ágazatokra vonatkozhat:

– Németországban:

Ágazat	NACE-kód(*) (eltérő jelölés hiányában)
Építőipar, ideértve a kapcsolódó tevékenységeket is	45.1–4.; a 96/71/EK irányelv mellékletében felsorolt tevékenységek
Takarítás, tisztítás	74.70. Takarítás, tisztítás
Egyéb szolgáltatások	74.87 Kizárólag belső dekoráció tervezése

(*) NACE: lásd: 31990R3037: A Tanács 3037/90/EGK rendelete (1990. október 9.) az Európai Közösségben a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozásáról (HL L 293., 1990.10.24., 1. o.).

– Hollandiában

Ágazat	NACE-kód(*) (eltérő jelölés hiányában)
Növénytermesztés, állattenyésztés, vadgazdálkodás és kapcsolódó szolgáltatások	01. ágazat
Élelmiszerágazat	10. ágazat
Építőipar	F. nemzetgazdasági ág
Logisztika	49. ágazat 53. ágazat
Forgalmazás	52. ágazat
Munkaerőpiaci szolgáltatás	78. ágazat

(*) NACE: lásd: 32006R1893: Az Európai Parlament és a Tanács 1893/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról (HL L 393., 2006.12.30., 1. o.).

– Ausztriában

Ágazat	NACE-kód(*) (eltérő jelölés hiányában)
Kertészeti szolgáltatások	01.41.
Kőmegmunkálás	26.7.
Fémszerkezet gyártása	28.11.
Építőipar, ideértve a kapcsolódó tevékenységeket is	45.1–4.; a 96/71/EK irányelv mellékletében felsorolt tevékenységek
Biztonsági tevékenységek	74.60.
Takarítás, tisztítás	74.70.
Házi betegápolás	85.14.
Szociális ellátás elhelyezés nélkül	85.32.

(*) NACE: lásd: 31990R3037: A Tanács 3037/90/EGK rendelete (1990. október 9.) az Európai Közösségben a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozásáról (HL L 293., 1990.10.24., 1. o.).

Bizonyos régiókban a 96/71/EK irányelv 1. cikke szerinti transznacionális szolgáltatásnyújtásokból eredően egyes érzékeny szolgáltatási ágazatokban fellépő súlyos és tartós zavarok esetén bármely jelenlegi tagállam, ameddig a montenegrói munkavállalók szabad mozgására a fenti átmeneti rendelkezések értelmében a nemzeti jogszabályaiban vagy kétoldalú megállapodásokban foglalt rendelkezéseket alkalmazza, azt követően, hogy a Bizottságnak és a többi tagállamnak benyújtotta az eltérést alátámasztó releváns információkat, kérheti a Bizottságtól, hogy fogadjon el határozatot az EUMSZ 56. cikkének első bekezdésében foglaltaktól való eltérés hatályának az adott szolgáltatási ágazat tekintetében való kiterjesztéséről és annak időtartamáról. A Bizottság legkésőbb négy héttel az ilyen kérelem kézhezvételét követően határozatot fogad el az eltérés hatályának kiterjesztéséről és annak időtartamáról, és határozatáról értesíti a Tanácsot. A Bizottság határozatának meghozatalát követő két héten belül bármely tagállam kérheti a Tanácstól a határozat megsemmisítését vagy módosítását. A Tanács az ilyen kérésről négy héten belül, minősített többséggel határoz.

Olyan mértékben, amilyen mértékben valamely tagállam az e pont első, második és harmadik bekezdésével összhangban eltér az EUMSZ 56. cikkének első bekezdésétől, Montenegró a Bizottság értesítését követően ezzel egyenértékű intézkedéseket tehet.

E pont alkalmazása az adott tagállam és Montenegró között transznacionális szolgáltatásnyújtás érdekében ideiglenesen mozgó munkavállalók tekintetében nem eredményezhet szigorúbb feltételeket, mint amelyek a csatlakozási szerződés aláírásának időpontjában fennállnak.

13. A 2., 3., 4. és 5., valamint a 7–11. pont alkalmazása a montenegrói állampolgárok számára a jelenlegi tagállamokban való munkavállalás jogosultsága tekintetében nem eredményezhet szigorúbb feltételeket, mint amelyek a csatlakozási szerződés aláírásának időpontjában alkalmazandók.

Az 1–12. pontban foglaltak alkalmazása ellenére, a nemzeti jogszabályokban foglalt rendelkezések vagy kétoldalú megállapodásokból fakadó rendelkezések alkalmazása során a jelenlegi tagállamok a munkavállalási jogosultság tekintetében előnyben részesítik a tagállami állampolgár munkavállalókat az olyan munkavállalókkal szemben, akik harmadik országok állampolgárai.

A jogszerűen valamely másik tagállamban tartózkodó és munkát vállaló montenegrói mobil munkavállalókra és családtagjaikra, illetve egy másik tagállam jogszerűen Montenegróban tartózkodó és munkát vállaló mobil munkavállalóira és családtagjaikra nem vonatkozhatnak szigorúbb korlátozások, mint a harmadik országoknak jogszerűen az adott tagállamban, illetve Montenegróban tartózkodó és munkát vállaló állampolgáira. Ezen túlmenően, az uniós preferencia elvének alkalmazásaként a harmadik országokból származó, Montenegróban lakó és munkát vállaló migráns munkavállalók nem részesíthetők kedvezőbb bánásmódban, mint Montenegró állampolgárai.